קלו א מיי' פ"צ מהלי מטמח משכב הלי י: קלו ב מיי' פ"צ מהלי

ממרים הלכה ח:

סלכה מו:

קלם ד מיי׳ פ״ט מהל׳ גירושין הלכה ב

סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סי קמד סעי ב: קב ה מיי שם הלכי יא

טוש"ע שם סעי' ג: קבא ו ז מיי שם הלכי

:סעי׳ ד קמב ח מיי פ"ו מהל' אישות הלכה יו

ופ"ג מהל' זכיה ומתנה

ה"ח] סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' לח סעי'

ג [וסעי' ו]: קבוג ט מיי פ"ט מהלי גירושין הלכה טו

סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' ד:

טו טוש"ע שס

הואיל וראוי לביאה כו'. דטעמא דגזירת זיבה משום ביאה הואי כדאמרן וליין שלא יהא מינוק של ישראל רגיל אללו במשכב זכור הלכך לא גזרו עליה עד דחזי לביאה: פשיטא. כיון דתינוק משעה שראוי ה"ה לתינוקת: מהו דתימא האי. תינוק כשראוי לביאה הוא ערום לארגולי להמשיך ישראל אללו: אבל מינוקת בת ג' אע"ג דבת ביאה היא אין בה ערמומית דלא ידעה לארגולי עד שתהא בת חשעה לא נגזר עליה קמ"ל: אייל קמלא. מין חגב הוא: דכן. שהוא טהור ומותר באכילה: ועל משקה בים מטבחיא. הדם והמים שהן בבית

לאלתך שריתוה דהא לא אתי. וא"ת פשיטא דלאלתר היא מותרת דמיד שמת הרי התנאי כמקוים דלא ישוב עוד לביתו וי"ל דמ"מ מיבעי ליה אי גזרינן מת אטו לא מת: ורבנן דית להו דרבי יוםי. פירוש בני דורו שהיו חלוקין עליו ומ״מ ליכא למפשט דאין הלכה כר׳ יוסי דכי ליה להו הכא היינו בעל פה אבל בשטר מודו ליה: הואיל וראוי לביאה מטמא גמי בזיבה אמר רבינא "הלכך הא תינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד הואיל וראויה לביאה מממאה גמי בזיבה פשימא מהו דתימא האי ידע לארגולי והא לא ידעה לארגולי קמ"ל מיםתמיך ואזיל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דרבי שמלאי שמעיה א"ל שמלאי לא היית אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן אמר לו בימינו תתיר אף את הפת אמר לו א"כ יקרו לן בית דינא שריא דתנן יהעיד

רבי יוםי בן יועזר איש צרידה על אייל קמצא דכן יועל משקה בית מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא אמר ליה התם שרא תלת ומר שרא חדא ואי שרי מר חדא אחריתי אכתי תרתין הוא דהויין א"ל אנא שראי אחריתי מאי היא דתנן סדוה גימך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש אינו גם ותני עלה ורבותינו התירוה לינשא ואמרינן מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בית דינא דשרו משחא יםברי לה כר' יוםי דאמר זמנו של שמר מוכיח עליו ייוא"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא ר' יהודה הנשיא הורה ולא הודו לו סכל שעתו ואמרי לה יכל סייעתו א"ל רבי יי(אליעזר) לההוא סבא כי שריתוה לאלתר שריתוה דלא אתי או דלמא לאחר שנים עשר חודש דהא איקיים ליה תנאיה ותיבעי לך אמתני' דתנן יהרי זה גימך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש הוי גם דהא איקיים ליה תנאי ותיבעי לך לאלתר הוי גיטא דהא לא אתא או דלמא לאחר י״ב חורש רהא איקיים ליה תנאיה אין ה"נ אלא משום יידהוית בההוא מניינא אמר אביי יהכל מודים לכשתצא חמה מנרתיקה לכי נפקא קאמר לה וכי מיית בליליא גם לאחר מיתה הוא יעל מנת שתצא חמה מנרתיקה מעכשיו קאמר לה וכי מיית בליליא הא ודאי תנאה הוי וגם מחיים הוא כדרב הונא ףדאמר רב הונא חכל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי לא נחלקו אלא י "באם תצא ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוםי דאמר זמנו של שמר מוכיח עליו והוה ליה כמהיום אם מתי כמעכשיו אם מתי ורבגן לית להו דר' יוםי והוה ליה כזה גימך אם מתי גרידא גופא העיד יוםי בן יועזר איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל משקה בי ממבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שושיבא ורב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא וקמיפלגי בראשו ארוך מר סבר ראשו ארוך אסור ומר סבר ראשו ארוך מותר רב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל

שריתוה. כששמעו בו שמת: ה"ג לאלפר שריסוה דודאי לא אפי עוד: אין ה"ג. דאיכא למיבעי אמתניתין: אלא. להכי בעינן בעיין לה אקמייתא משום דהוית בההוא מניינא דרבי יהודה נשיחה דשרייה וידעת לחימת שרייה ומדרבי יהודה נשמע למתני׳ להיכא דאמר לה מעכשיו: **הכל מודים.** ואפילו רבי יוסי היכא דאמר לה בהאי לישנא הרי זה גיטך לכשתלא חמה מנרתיקה: לכי נפקא לה קאמר לה. דליהוי גיטא ומקמי הכי לא ליהוי גיטא ואי מיים בליליא לאו גיטא הוא ואע"ג דא"ר יוסי זמנו של שטר מוכיח עליו וכמאן דכתיב ביה מהיום דמי ה"ל כמהיום ולאחר מיתה ותנן נגיטין עב.] מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט דמספקא האי לאחר מיתה אי תנאה הוי והכי משמע מהיום יהא גט אם אמות אי חזרה הוה דהדר ביה ממאי דאמר מהיום ולא דמי למתנה שכחוב בה מהיום ולאחר מיתה דהתם הכי קאמר גופא מהיום קני ופירא לאחר מיתה אבל גט ליכא למימר הכי וכי האי גוולא מפרש לה ביש נוחלין (ב"ב קלה): ע"מ שחלא חמה מנרסיקה. ודכוותה הכא על מנת שלא אבוא כל שנים עשר חודש: מעכשיו קאמר. דליהוי גיטא ע"מ שתחקיים תנאי זה וכי מקיים תנאי זה ונפקא חמה איגלאי מילחא למפרע דבשעת מסירה הוי גט ואע"ג דמיית בליליא ה"ל גט מחיים ודכוותיה מת בחוך י"ב חודש הרי נתקיים התנאי שלא בא וה"ל גט למפרע: דאמר רב הונא כל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי. ע"מ ודאי תנאה משמע וה"ק מעכשיו יהא גט ע"מ שיחקיים חנאי זה וכל אימת דמחקיים חנאה ה"ל גט למפרע: לא נחלקו אלא באם סלא. ומת בליליא דכוותיה התם באם לא באתי דאמרינן החם בפ' מי שאחזו קורדיקוס (גיטין דף עב. עו.) אם שתי לשונות משמע משמע מעכשיו ומשמע לכשיתקיים אמר מהיום גלי דעתיה דמעכשיו לא אמר מהיום הוי משמע לכשיתקיים. הלכך ר' יהודה הנשיא סבר לה כרבי יוסי דאמר דאף על גב דלא כתב מהיום זמנו של שטר מוכיח עליו כמאן דכתב מהיום דמי וה"ל כמהיום אם מתי דאמרינן במסכת גיטין (דף עב:) תנאה הוא וכי מיית הוי גיטא למפרע מחיים ורבנן לית להו דרבי יוסי וה"ל כאם מתי גרידא דאמרינן התם דלשון אם כי לא אמר מהיום משמע לכשאמות האמר וה"ג משמע ולכשתלא ולכשלא אבוא וה"ל גט לאחר מיתה: שושיבא. מין חגב וראשו ארוך: וקמיפלגי. יוסי בן יועזר ורבנן בראשו ארוך דסימני חגבים טהורים נפקא לן מארבה סלעם חרגול חגב ופליגי תנאי באלו טריפות (חולין דף סו.) בראשו ארוך איכא דדאין ליה בכלל ופרט דאין בכלל אלא מה שבפרט הני מיני שרי אבל מין אחרינא לא וכל מינא דהני אין ראשו ארוך ואיכא דדאין בכלל ופרט וכלל ומרבי כל כעין הפרט לא ראי ארבה כראי סלעם וכו׳ הגד השוה שבהן שיש להן ד׳ רגלים ד׳ כנפים ויש להן קרסולין וכנפיו חופין את רובו אף אני אביא כל שיש לו ד׳ סימנים הללו: סוסביל

מדיות פ״ת מ״ד פתחית עו: [כתובות ב:], ג) [גיטין עב: וש"נ], ד) [גיטין עו: ע"ש], ד) [פיי כל החכמים שנמלאו באותה שעה. ערוך . ערך סע ב'ן, ו) ופי' בני ה) גיטין עו: כתובות ב:, ט) [גיטין שם ע"ש], י) [גיטין עד. עה: עו.] קידושין ח. [ס: וככל הג' מקומות בגיטין אי׳ אר״ה אמר רבי],

המטבחיים שבעזרה: דכן. לא גזרו

עליהם טומאת משקין. ופלוגתא היא

לקמן וע"בן רב אמר דכן ממש דסבר אין

משקין מקבלין טומאה אלא מדרבנן

ובהני לא גזור ושמואל אמר דכן

מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת

עלמן יש בהן קסבר שמואל יש

למשקין טומאה מן התורה להיטמא

ולא מלו רבנן לדכינהו: ועל דיקרב

למיתה מסחב. הנוגע במת טמח.

ולקמן [שס] פריך הא דאורייתא היא ועוד

הא חומרא היא ויוסף אסרא מיבעי

ליה: שרא פלת. דהא לקמן [שם] מפרש

דהאי על דיקרב למיתא מסאב קולא

היא: אינו גע. דהא לא אמר שיהא

גט אלא עד י"ב חודש והוא כבר

מת ואין יכול לגרש חקוקה ליבם אם אין לו בן. אבל אי אמר מעכשיו

יהא גט אם לא באתי עד י"ב חודש

ומת בתוך כך הרי זה גט ואינה

זקוקה ליבס: כר' יוסי. בב"ב בפרק

יש נוחלין (דף קלו.) הכותב כל נכסיו

לבנו לחחר מותו לריך שיכתוב

מהיום ולאחר מיתה דלהוי משמע

גופא מהיום שלא אהא רשאי למכרם

ופירא לאחר מיתה ואם לא כתב

מהיום אלא לאחר מיתה לא אמר

כלום ויירשו אחיו עמו או אם היה

עליו בע״ח מאוחר לאחר מתנה זו

בע"ח גובה את חובו רבי יוסי אמר

אינו לריך דלהכי כתיב זמן בשטר

לומר מעכשיו תהם מתנה מגופה של

קרקע ופירות לאחר מיתה דאי לא

בעי למיתב ליה אלא לאחר מיתה

למה כתב זמן בשטר. וה"נ זמנו של

גט מוכיח דה"ק ליה מעכשיו יהא

גט אם לא באתי ותנאה בעלמא

הוא וכי לא אתא איקיים תנאה: רבי

יהודה הנשיא. בן בנו של רבי היה

הורה שהיא מותרת לינשא: כל

שעתו. כל ימיו נחלקו עליו: לחלחר

מוסף רש"י

אייל קמצא. מין חגב שמו אייל קמלא, דכן. שהוא טהור וכשר לאכילה (פסחים טז.). ועל משקה בית מטבחיא דכן. על משקין של נית המטנחים שבעזרה, כגון הדם והמים, שהן דכן שאינן מקבלין טומאה (שם). אינו גט. קומוא (שם). א בו עביו דכיון שלא אמר מעכשיו משמע לאחר י"ב חדש יהא גט, והרי מת בתוך הזמן ולריכה לייבס (גיטין עו:). חדש והוי ליה גט לאחר מימה (וווח נור:). התירוה לינשא. בלא חלילה לההיא לינשא. בלא חלילה לההיא דאם לא באתי (כתובות ב:). גל ז. כמאן דחמה ייא, דמסחמא יניטין דאף על גב דלא אמר מעכשיו דמיא, מעכשיו קאמר לה (גיטין עו:). בית דינא דשרו משחא. שמנן של עובדי כוכבים, והיינו ר' יהודה נשיחה שהיה בינוי האמוראים, בן בנו של רבינו הקדוש, כדאמרינן מסתמין ואזיל כו' (שש). כר' יוסי. בצ"ב (קלו.) הכוחב נכחיו לבנו לחחר יזכותב נכסיי נבנו נחות מותו לריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה, ר' יוסי אומר אינו לריך שזמנו של שטר מוכיח עליו, דלהכי איכתיב זמן בשטרא לידע שמהיום נתן לו גוף הקרקע שלא יירשו אחיו עמו והפירות לאחר מותו (גיטין שם). זמנו של שטר מוכיח שמיום הכתיבה והמסירה סוא מגרשה אם לא יבא לאומו זמן, הלכך אע"ג דלא כתב לה זה גיטך מהיום אם לא באתי כו׳ כמאן דכתב מהיום דמי (כתובות ב:). הורה. שסיל מותרת (גיטין עו:). כל שעתו. כל ימי חייו (שם). שריתוה. לאלתר קודס י"ב חדש (שם). דלא אחי. שהרי ודחי לח יבח אחתני היכי דאחר חנוכשיו אפלוגתה (שם). אין ה"ג. דאיכה למבעי המתני', ואליבא דרבותינו משום דהוה בההוא מניינא דשריותא ויש לו להשיבו דשריותא ויש לו להשיבו מפי השמועה ששמע וידע היאך המירו, אבל אי הוה אחרינא הוי בעי לה אמתני׳ כשתנה חמה לכי נפקא גיטך

רבינו חננאל

הואיל וראויה לביאה ואע"ג דלא ידעה לארגולי: אמר ליה רבי לשמלאי לא היית כשהתרנו את השמן של עובדי כוכבים. אמר לו בימינו תתיר [אף] את הפת. אמר לו רבי אם כן קרו לן בי דינא שריא. דהא התרנו את השמן. וגם זו ששנינו הנותן . גט לאשה ואמר לה הרי מיכן ועד י״ב חודש. ומת בתוך י״ב חודש אינו גט ואנו התרנוה. סברינן לה כר׳ יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו כי מחיים נתנו ואין זה גט לאחר מיתה. ככר פירשוו זו השמועה במסכת גיטין במקומה לפיכך לא הארכנו בה בכאן. הנה התרנו שני של עובדי כוכבים הרי שלשה דברים. וכל בית . נקרא בית דין שריא. כמו יוסף בן יועזר. דתנן העיד יוסף בן יועזר איש צרידה על אייל קמצייא דכן ועל משקי בית מטבחיא דכן ודיקרב למיתא יסתאב. הא ספק . טומאה ברה״ר טהור. אייל קמצייא דכן רב פפא אמר שושיבא וקמיפליגי אמו שושיבא וקמיפליגי בראשו ארוך. ת״ק סבר ראשו ארוך אסור. ויוסי כז יועזר מכר שרי. ורכ בן יכוי סבי וויא בר חייא בר אמי] משמיה דעולא אמר בראשו ארוך כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי בסוסביל

ברו המתקיקה, לכי נפקא מתכתיותה, לכי נפקא מתכתיותה בלכי נפקא מתכתיותה שלבי נפקא מתכתיותה בללים למת המתכתיותה בללים למת המתכתיותה בללים למת המתכתיותה בללים למת המתכתיותה בללים למת המתכתיות המתכתית המתכתיות המתכת